

25. A' nép buzgó áldásátul
 mázsátok fog billenni,
 's a' Bírónak jóságátul
 választottak ti lenni.
 Mert a' szegény Társatokkal
 Atya módon bántatok,
 És véle mint fiotokkal
 Éltetek, vigadtatok.

26. Be jól fog majd fületekben
 Azon szózat hangzani
 Ti! kik olly jól éltetekben
 Népet boldogéttani
 Tudtatok, már most örökre
 Kezeimből vegyétek
 A koronát fejetekre,
 Mert meg érdemlettétek.

Közli: GÁLOS REZSŐ.

KÖVY SÁNDOR LATIN VERSEI.

A nagy jogtudós latin versíró is volt. Szinnyei lexikona (VII. 175. h.) őt megjelent verséről s egy kéziratban maradról (*Panegyris honori imperatoris Francisci*) szól. Ez az utóbbi, szép írással, megvan a sárospataki kéziratárban, 42 negyedréti lapra írva, bekötve. A prólógus Josephus főherceghez van intézve. De más nyomtatásban megjelent verse is van. Pl. egy *Carmen pastorale*, amelyre egy kéz ráírta: in obitum ill. D. Ios. Vay de Vaja. A végén A. K. jegy van. Itt ugyanaz a kéz a K betűhöz az *övy* toldást is hozzáírta.¹ Van egy másik kéziratban lévő verse is, *Napoleon de se ipso* címmel (66 distichon), amely az Ernst-gyűjteményben volt s most Juhász Dezső ajándékából a pataki könyvtár tulajdona. (Napoleon személye két másik pataki latin versíró is foglalkoztatott, Sipos Pált és Kézy Mózeszt.) Kövy e verset még Napoleon halála évében, 1821-ben írta. Könyvtári jelzése: 3221.

GULYÁS JÓZSEF.

FEJES ISTVÁN ISMERETLEN KÖLTEMÉNYE.

A mult század második felének halkszavú lírikusa volt Fejes István. Az egyszerű falusi néptanítónak, majd a tiszáninneni református egyházkerület püspökének lantján a legtisztább hangon csendült meg mind a szerelmi dal, mind a mélyen átérzett, a szív legbensejéből feltörő hazafias érzés. Nem kereste a feltűnést, a sikert. Valóban csak önmagának írt. Írásai azonban mégis utat törtek a szívekbe. Nemes, tiszta hangja, zengzetes nyelve irodalmi értékekkel emelte alkotásait. Angolból áttüzetett fordításain kívül vallásos és szépirodalmi munkássága az irodalom történetében tisztos helyet biztosít számára.

Hazafias lírája a márciusi nagy napok hangulatának hű kifejezője. Mint gyermek élte át 1848 márciusának eseményeit (1838-ban született), s amit a gyermek átélt, annak az élete alkonyán álló aggastyán ritka bensőséggel tudott hangot adni. Néhány évvel halála (1913) előtt megírta hatyúdalát, amely nemcsak az ő végszava, de valóban a «nagy idők» szemtanúinak és részeseinek kiáltása — az új idők, új világ fiatalsága felé. *Az utolsó honvéd* ajakán a márciusi ifjúság üzenete szólal meg.

A vers nem került a nagy nyilvánosság elé. Megérdemli azonban, hogy közkinccsé legyen.

¹ W 937/m jelzéssel. Török József is írt róla latin verset.